

Děti Jana Z. a Anny N (dohledané)

Salomena (1665—?)

Václav Michal (1668—?)

Bernard (1671—1729) se jako třicetiletý v roce 1701 oženil s Žofií Moravcovou ze Zájezdce. Z manželství se v letech 1702—1714 narodily čtyři děti, dva chlapci a dvě dívky.

Křest

Narození dítěte bylo vždy očekávanou událostí, hlavně tehdy, pokud se jednalo o jedno z prvních dětí páru, případně pokud pár ještě neměl mužského dědice. Porod dítěte byl pro naše pověřivé předky opředen nejrůznějšími pověrami, tajemstvími a záhadami.

Ke křtu docházelo bezprostředně po narození, zpravidla v rozmezí 48 hodin, a to až do konce 19. století. Důvodem byla vysoká novorozenecká úmrtnost. Křest byl pro naše předky úvodem do života, právě jím se dítě stávalo plnoprávným členem církevního společenství.

Smrt nepokřtěného dítěte byla považována za obrovskou tragédii, hlavně pro dítě samé.

Například porodní báby měly pravomoc pokřtít dítě, jehož naděje na přežití byly mizivé, právě z důvodu, aby se dítě vyhnulo věčnému zatracení.

Dle katolíků se takové dítě dostane do *Limbum infantum*, tj. místo před peklem, kde jsou nepokřtěné děti navždy zatraceny.

Evangelíci zase doufali, že takové dítě nakonec dojde spasení, a to *modo extraordinario*, tedy zvláštním způsobem.

Katolická církev ustanovila, že křestním jménem má být jméno některého světce, aby dítě mělo patrona a ochránce. V polovině 16. století církev usilovala o pojmenování dětí na základě římské martyrologie¹. Od roku 1614 pak platil pro křesťany tzv. *Rituale Romanum*, což byl jakýsi seznam „vhodných“ jmen vydaný papežem Pavlem V. Dětem se neměla dávat jména pohanská, směšná či vulgární.

Udělování jmen při křtu bylo ovlivňováno rozličnými podněty. Děti dostávaly jména po kmotrech a velmi často byly pojmenovány jménem svatého, kolem jehož svátku se narodily. Malý Tomáš (*29. 1. 1686) dostal jméno po sv. Tomáši Akvinském, jehož svátek připadá na 28. ledna.

Inspirací mohlo být i jméno význačné a vlivné osobnosti z nejbližšího okolí, rodiče se konejšili nadějí, že jejich dítěti se povede v životě stejně dobře.

Nedílnou součástí křestního obřadu a následně i života dítěte byli kmotři. Až do konce 18. století figurují při křtu zpravidla tři kmotři – jeden hlavní, kterému se říkalo levans, ten držel dítě na ruku a v případě osiření byla jeho povinností starost o dítě. Zbývající kmotři, říkalo se jim testes, toto pak dosvědčovali.

Lze předpokládat, že Jan a Matěj byli synové, případně vnuci Václava uváděného v roce 1654 v Berní rule. Tady ovšem zůstáváme v oblasti domněnek, protože matriční a ani žádné jiné písemné záznamy neexistují. Ani jednu z výše uvedených rodin se nepodařilo napojit na nejvzdálenějšího dopátraného předka Jakuba Zavadila, o kterém se toho více dočtete v další kapitole.

---

¹ seznam mučedníků; seznam svátků jednotlivých mučedníků v pořadí církevního roku, Původně šlo o seznam křesťanských mučedníků, obsahující líčení jejich života.